

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ. 'Εν Ἀθήναις φρ. 15. — 'Εν δὲ ταῖς ἑπαρχ. φρ. 16. — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 25.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΛΟΓΟΣ

ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ ΠΟΡΟΥ ΔΟΥΖΙΝΑ

περὶ καταργήσεως τοῦ ὅρκου καὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος.

Ἐχομεν ἐπὶ τέλους καὶ οἱ Ἕλληνες τὸν **Βραδλάφ** μας! Ὁ φιλελεύθερος ἀντιπρόσωπος τῆς Νόρθαμπτων πρὸ διετίας ἀρνήθεις ὡς ἄθεος νὰ δώσῃ ὀρκωμοσίαν βουλευτῶν, ἐγέννησε φοβερὸν σκάνδαλον ἐν τῇ ἀγγλικῇ κοινοβουλίᾳ, σκάνδαλον τὸ ὁποῖον ἀκόμη καὶ τώρα εἶναι ἐν τῇ ἀκμῇ του, διότι οἱ μὲν τῆς Νόρθαμπτων ἐκλογεῖς δὲν ἐννοοῦν νὰ τὸ κουνήσουν ἀπὸ τὸν ἀγαπητὸν ῥήτορά των Βραδλάφ, ἡ δὲ πεισματάρικη Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων δὲν ἐννοεῖ νὰ δεχθῇ ἄθεον ἄνθρωπον εἰς τοὺς κόλπους της, μολοντί ἐννοοῦντα τώρα νὰ ὀρκισθῇ. Πρὸ δύο ἀκριβῶς ἐβδομάδων ὁ Βραδλάφ ἐγέννησε φοβερὸν σκάνδαλον, τὸ ὁποῖον ἔκαμε νὰ τὰ χάσῃ καὶ αὐτὸς ὁ Γλαδ-στὼν. Καὶ παρὰ τὴν συνήθειαν τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων δὲν ἐξήνεγκε γνώμην ἰδικήν του, ἀλλ' ἄφησε τὴν Βουλὴν νὰ κάμῃ ὅ,τι θέλει, ἐπιτρέψας τὸν ἀντίπαλόν του Νόρθκοτ νὰ ἡγεμονεύσῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ φιλελευθέρων τε καὶ συντηρητικῶν. Ὁ Βραδλάφ βλέπων ὅτι καὶ πάλιν ἐκλεχθεὶς ἀντιπρόσωπος τῆς Νόρθαμπτων κινδυνεύει νὰ μείνῃ ἔξω τοῦ νυμφῶνος ἢ μᾶλλον τοῦ ἀνδρῶνος, ἐξάγει ἡσυχὰ ἡσυχὰ ἐκ τοῦ ἐσωκαρδίου του μικρὴν Εὐαγγέλιον, καὶ μεγαλοφώνως ὀρκίζεται ἐπ' αὐτοῦ **μονάχος** του. Εἶτα δὲ πάλιν μετὰ πρωτοφανοῦς ἡρεμίας ἐπανέρχεται εἰς τὴν θέσιν του. Αἱ ἀγγλικαὶ συνειδήσεις ταρασσονται· ὅλοι διὰ μιᾶς φωνάζουν: Ντροπὴ! Ντροπὴ! (Shame!) Ὁ Νόρθκοτ ἐγείρεται, προτείνει τὴν ἀποπομπὴν του ἥτις καὶ γίνεται δεκτὴ διὰ κραταιὰς ψηφοφορίας.

Τί με τοῦτο; Ὁ ἀκάματος Βραδλάφ ἐπανέρχεται εἰς

τὴν Νόρθαμπτων καὶ οἱ ἀκάματοι Νόρθαμπταῖοι τὸν ἐκλέγουν πάλιν βουλευτὴν, ὑπερτερήσαντα τοῦ συντηρητικοῦ ἀντιπάλου του κατὰ πολλὰς ψήφους.

Ἡ Ἑλληνικὴ Βουλὴ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ καθυστερήσῃ καὶ ὡς πρὸς τοῦτο τῆς ἀγγλικῆς συναδέλφου της. Ὁ κ. Δουζίνας ἐξήλυσεν δόξαν Βραδλάφ. Καὶ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μιμηθῇ ἄλλος τὸν ἄγγλον ἐπαναστατὴν ἢ τὸ ἐπαναστατικώτερον ὅλων τῶν πνευμάτων, ὁ βουλευτὴς Πόρου.

Ἀνάγνωτε τὴν ἰδιόρρυθμον ἀγόρευσιν τοῦ κ. **Δουζίνα**, ἵνα ἴδητε πόσον βαθέως σκέπτεται ἡ ἰδιόρρυθμος κεφαλή του. Ἐσυνειθίσκαμεν ἐν Ἑλλάδι τοὺς ὀλίγον ἰδιοτρόπους νὰ τοὺς περνοῦμε γιὰ τρελλοὺς καὶ μὲ μίαν εὐφρολογίαν ἢ ἐν σκῶμμα νὰ τοὺς ξεμπερδεύωμεν. Ἀλλ' ἡμεῖς οἵτινες ποθοῦμεν νὰ ἐγκαθιδρύσωμεν δικαιοσύνην εἰς ὅλα, μεθ' ὅσης δυνάμεως ἀγωνιζόμεθα νὰ ἀνακαλύψωμεν τοὺς κενούς τὰς φρένας καὶ τὴν καρδίαν, μετὰ τῆς αὐτῆς ἐννοοῦμεν νὰ ἐξαίρωμεν τοὺς ἐχόντας κατὰ τι εἰς τὸ κεφάλι των. Μετὰ πόθῳ ἐπιδιώκομεν τοὺς τύπους, τοὺς πρωτοτύπους, ὅπως μετ' ἀηδίας ἀποφεύγομεν τοὺς κοινοτύπους, τοὺς ἀντιγραφεῖς.

Ὅ,τι χαρακτηρίζει τὸν κ. Δουζίναν εἶναι ἡ πλήμυρα τῶν ιδεῶν, τῶν λέξεων καὶ τῶν περιόδων, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐνίοτε ναυαγεῖ, προκαλῶν δικαίως καὶ ἱλαρότητα. Πάσχει εἰδὸς τι διανοητικῆς συμφορήσεως. Ἀλλὰ σκέπτεται πάντοτε ὀρθὰ καὶ περιβάλλει ἐκάστοτε μὲ νέον φῶς τὰ ζητήματα. Εἶναι ῥωμαλέος ἀγωνιστὴς τῆς πρωτοτυπίας καὶ παρουσιάζει μετὰ θάρρους γυμνὴν τὴν ἀλήθειαν, ἥτις τρέπει εἰς φυγὴν ἢ εἰς προσποιητὴν περιφρόνησιν τοὺς δειλοὺς.

Αἱ περὶ τοῦ Συντάγματος ιδέαι του, ὅσον παράδοξοι καὶ ἂν φαίνωνται, εἶναι κατὰ βάθος ὀρθαί· αἱ δὲ περὶ τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως σκέψεις του προκαλοῦσι ἐκπλήξιν διὰ τὸ τόσῳ ἀληθὲς αὐτῶν.

Με τὸν κ. Δουζίναν θὰ ἐνασχοληθῶμεν προσεχῶς πλείον.

Δουζίνας.—Καλοῦμαι νὰ ἐκπληρώσω μίαν διατύπωσιν ἐν τῷ Συντάγματι καθιερωμένην καὶ λαμβάνω τὸν λόγον ἐπὶ τῆς διατυπώσεως ταύτης, οὐχὶ ἵνα προκαλέσω σκάνδαλα ἐξ ἐκείνων, οἳ ἐπὶ παρομοίαις στιγμαῖς ἀπαντῶμεν εἰς ἄλλα κοινοβούλια, ἀλλ' ἀπλῶς καὶ μόνον, ὅπως δώσω εἰς τὸ ἔθνος τὸ ἐλληνικὸν καὶ συνάμα καὶ εἰς ὅλα τὰ λεγόμενα συνταγματικά Κράτη ευκαιρίαν ὅπως λάβωσι μίαν σημείωσιν προωρισμένην νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὸν μέλλοντα βίον τοῦ ἔθνους καὶ εἰς διαφώτισιν τῆς λεγομένης ἐπιστήμης τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου.

Κύριοι, ὅταν λέγωμεν διατύπωσιν, δὲν ἐννοοῦμεν οὐσίαν, ἐν ἀπλουστέραις λέξεσιν εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὅποῖον λέγομεν· διὰ τὸν τύπον τὸ πρᾶγμα εἶναι ἄλλο. Ἀλλ' ἐγὼ θέλω τὸν ὅρκον οὐ τύπῳ ἀλλ' οὐσίᾳ, πρᾶγματι· τίς ἐξ ὑμῶν ἀγνοεῖ ὅτι ὁ ὅρκος κατὰ παράδοσιν ἀπὸ ἀρχαιοτάτης ἐποχῆς εἰσῆχθη εἰς τὴν νομοθεσίαν, εἴτε περὶ δημοσίου δικαίου, εἴτε καὶ ἰδιωτικοῦ, καὶ κατὰ συνέπειαν εἶναι ὁ ἄξων ἐφ' οὗ ἐδράζεται πάσης καὶ πολιτειολογικῆς καὶ ἰδιωτικῆς δικαίων ὑπηρεσίας ἡ ἐξέλιξις καὶ λειτουργία; Ἀλλ' ἐν ἀμφοτέροις τούτοις ἀπαντᾷται ἡ ἐξυπηρέτησις ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῆς ἀδιατηρησίας. Εἰς ὅλας τὰς ὁρκωμοσίας ἐρευνήσατε, καὶ ὑπάρχει ἡ ἐπιτορκία. Ἐὰν π. χ. ἔχωμεν εἰς τὰ δικαστήρια τὸν ὅρκον, ὁ ὅρκος καὶ ἐν αὐτοῖς καὶ ἐν πάσῃ ἄλλῃ περιπτώσει, ἐὰν τηρῆται ὡς τύπος, δὲν χρησιμεύει ὡς οὐσία. Ἐν γένει δὲ ὁ ὅρκος δὲν ἀπεδείχθη εἰμὴ ὡς ζημία τῶν ἀγαθῶν καὶ χρηστῶν ἀνθρώπων, εἰς ἐπικουρίαν δὲ τῶν πονηρῶν· οἱ πονηροὶ παραβιάζουν τὸν ὅρκον· οἱ ἀγαθοὶ συναναγοῦν· καὶ μετ' αὐτῶν καὶ ἡ ἀλήθεια, ἡ ἀλήθεια ἐξουδενοῦται. Κατὰ συνέπειαν ἐν καιρῷ τῷ δέοντι ἐπιφυλάσσονται ἵνα υποβάλλω τῇ Βουλῇ μελέτην εἰς σκέψιν περὶ τῆς καταργήσεως τοῦ ὅρκου. Εἶναι οὗτος λόγος εἰς ἀποτρέπων με ἀπὸ τῆς προκειμένης ὁρκοδοσίας. Ἀλλ' ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι λόγοι εἰδικοί, συγκεκριμένοι, οἵτινες ἐπιβάλλουν τὴν ἀποβολὴν τοῦ ὅρκου, ὡς ἔχει ἐν τῷ Συντάγματι. Τὸ Σύνταγμα, κύριοι, εἶναι συμβολαῖον ἢ τύπος συμβολαίου ἐξ ἐκείνων τὰ ὅποια ἡ νομικὴ ἐπιστήμη κηρύσσει αὐτοδικαίως ἀκυρὰ καὶ ἀνίσχυρα, καθὼς συνεπάρχοντα ὑποστολὴν τῆς προσωπικότητος θατέρου τῶν συμβαλλομένων, τοῦ ἑτέρου σκυλλεύοντος τὸν ἕτερον· εἶναι λεοντεία συναλλαγῇ, καὶ ἔχω ὑπ' ὅψιν τὸ ἐλλ. Σύνταγμα· ἢ καὶ ἄλλων ἀρτισυστάτων κρατῶν. Ἐὰν ὀρκιζώμεθα νὰ σεβασθῶμεν αὐτὸν τὸν τύπον, σεβόμεθα τὸ Σύνταγμα, αὐτὸ κατ' οὐσίαν τὸ ἐπικρίνομεν, διότι εἶναι ἐξ ἐκείνων τὰ ὅποια ἐπιβάλλουσιν εἰς τὸ ἕτερον τῶν συμβαλλομένων μερῶν ἀπαλλοτριώσιν τῆς αὐτοβουλίας ἢ καθὼς λέγουν οἱ Ῥωμαῖοι μίαν *Capidis diminutio*· εἶναι ἡ ὑποστολὴ τῆς προσωπικότητος διὰ τὸν κυρίαρχον λαόν· ἡ μείωσις τῶν ἀναφαιρέτων δικαιωμάτων τοῦ ἐλευθέρου καὶ ἐκ τούταντι οὗ ὡς πρὸς τὸν ἀντικαθήμενον συμβαλλόμενον, εἶναι ἐπὶ μισθῷ περὶ ἀφίς δικαιωμάτων εἰς πρόσωπον ἐστερημένον αὐτῶν· δεύτερον ἀφύσικον, ὅτι τὸ συμβολαῖον αὐτὸ καθορίζει περὶ αἰδιότητος εἰς τὸ ἀπειρον· ὑποχρεοῖ καὶ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον· τοὺς ζῶντας καὶ μὴ ἐλθόντας ἐπὶ γῆς· ὑποχρεοῖ γενεὰς γενεῶν εἰς ἐκείνην τὴν δουλείαν τὴν ἀπεκδύουσαν τῆς αὐτοβουλίας καὶ αὐτοκυριαρχίας. Ναι, ἐννοῶ τὰ κατόπιν ἐπαναστάσεως Συντάγματα πρὸς δυνάστην ἀπογυμνούμενον δι' αὐτῶν μέρους τῆς τηθέννου καὶ περιβάλλοντα τὸν λαόν· εἶναι ἀληθῆς σύμβασις, συνθήκη περιστολῆς τῶν ἀφύσικων δικαιωμάτων τοῦ ἐξασκήσαντος αὐτοκυριαρχίαν ἐπὶ λαοῦ δούλου, λαοῦ ὑπηκόου.

Ναι, ἡ Γαλλικὴ ἐπανάστασις εἰσῆγαγε τοιαῦτα συμβολαία, ἀλλ' ὁ μετὰ τοῦ λαοῦ συμβαλλόμενος ἐστηρίζετο ἐπὶ ἱστορικῶν δικαιωμάτων κατακτήσεως προπατορικῆς· οἱ πρόγονοι τοῦ ἔλεγον *l'état c'est moi*· ἦσαν κτήτορες τῆς Γαλλίας, τὸσον πολὺ δούλης, ὥστε καὶ τὰ ἀνθρωπινα δίκαια ἐχρειάσθη ν' ἀνακηρύξωσιν ἔμφυτα ἐαυτοῖς οἱ Γάλλοι ὅπως διακριθῶσιν ἀπὸ τὰ κτήνη· φαντασθῆτε κατὰστασιν ἔθνους τότε πρῶτον ἀναγνωρισθέντος ὡς δολομελείας ἀνθρώπων καὶ οὐχὶ κτηνῶν· τὸ τοιοῦτο συμβολαῖον ἡ Σύνταγμα τὸ ἐννοῶ εἶναι ἐπικυρωσὶς τοῦ δικαίου εἰς τὴν φυσικὴν κατὰστασιν τοῦ λογικοῦ ὄντος.

Πρόεδρος. Αὐτὸς εἶναι ὁ ὅρκος σας; ἐλάτε εἰς τὸ συμπέρασμα.

Δουζίνας. Παρακαλῶ, καὶ τὰλλα ἔθνη, ἐκτὸς τῶν ἀρτισυστάτων αὐτελευθέρων, ὅταν καθιέρωσαν τοιαῦτα Συντάγματα, ἦσαν ἔθνη δούλα. Βεβαίως, ἐννοῶ Σύνταγμα μεταξὺ Σουλτάνου καὶ Ἑλληνισμοῦ πρὸ τοῦ 1821, ἀλλὰ τὸ ἐννεώσιν εἶναι ἔργον ἡ ἀνηλικίων ἡ μωρῶν. Ταῦτα ὅσον διὰ τὸν τύπον τῶν συμβολαίων τοῦ λεγομένου συντάγματος ὑπὸ τὴν ἐξωτερικὴν αὐτοῦ ἐποψιν· ἀλλὰ καὶ οὐσιαστικῶς ἐνέχει σφαλερὰς διατάξεις, περὶ ὧν ἄλλοτε γενήσεται λόγος, καὶ ὧν ἐνεκα καθίσταται κατ' ἐμὲ ἀναπόδραστος ἡ ἀνάγκη τῆς μελέτης περὶ τοῦ πρακτέου, ἢ ἔστω ἀναθεωρήσεως αὐτοῦ, περὶ ἧς ἐν τούτοις ἐγένετο ἐν τῷ Συντάγματι μνηεῖα, ὡς περὶ πράγματος ἀδυνάτου. Καὶ διὰ τὴν διὰ παραδείγματος κατανόησιν τῆς τοιαύτης ἀλόγου θέσεως, ὑποθέσατε ὅτι ἀντὶ Συνταγματικοῦ χάρτου συνετάσσετο γεωγραφικὸς χάρτης καὶ ἀπηγορεύετο ἡ τούτου ἀναθεώρησις· ἀλλ' ἐπροώδευσεν ἡ ἐπιστήμη ἐγειναι ἀνακαλύψεις νέων νήσων, σκοπέλων, ὑφάλων· ἡ ναυτιλία προσκόπτεται, ναυαγεῖ, ἀδιάφορον· ὁ χάρτης δὲν δύναται νὰ διορθωθῇ· ὀφείλεται τυφλῇ αὐτῷ ὑπακοῇ ἔνορκος. Ἀνασκοπήσατε ἐγωῖσμον, φαντασίαν εἰς τοὺς συντάκτας! Ἐνόμισαν ὅτι κατεῖχον τὸ ἄκρον ἄωτον τοῦ ἐπιστητοῦ· ἐνεῖχον ἐν ἐαυτοῖς πᾶσαν πρόοδον τοῦ ὀρθοῦ λόγου ἐν τῷ ἀνθρώπῳ· ἡ ἐπιστήμη εἶχεν εἰπεῖ τὴν τελευταίαν τῆς λέξιν· καὶ πέραν ἐκεῖθεν λήγει ὁ ὀρίζων τῆς προόδου τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος! Διδασκαλικὴ ἔπαρσις, ἡ πλάνη καλλίον δὲν ἔχει σταδίων τὸ μέλλον· εἰμὴ ὅσον ἐπιτρέπει ὁ περιστροφικὸς δεσμός περὶ τὸν πᾶσαλον τοῦ Συντάγματος. Ἐπὶ τοιούτων λοιπὸν λόγων στηριζόμενος ἐννοῶ, ὅτι ὁ παρ' ἡμῖν διδόμενος ὅρκος ἔχει τὸ μὴ ὀρθόν. Ἀλλὰ καὶ οἷός τ' ἔστιν ἄλλος ὅρκος εἶναι, ὡς προεῖπον, ἀσυντελής, διότι οἱ ὀρκιζόμενοι ἀγνοοῦμεν δυστυχῶς τὰ στοιχεῖα τοῦ ὅρκου. Οὐδαμῶς διδασκόμεθα τί ἐστὶν ὅρκος. Διὰ νὰ ὀρκισθῶμεν ἐρωτῶμεθα εἰσὶ χριστιανός; μάλιστα, καὶ ἔχομεν μόνον τὸ νηπιακὸν βάπτισμα τὸ διὰ τοὺς χριστιανούς, ἀγνοοῦμεν δὲ καὶ τὰλλα ἀκόμη τοῦ χριστιανισμοῦ. Ἐὰν πρέπει νὰ ὀρκισθῶ ἐπὶ τῆς ἱερᾶς ταύτης βίβλου τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, δὲν ἀρκεῖ νὰ λέγωμαι χριστιανός, ἀλλ' ὀφείλω νὰ παράσχω πιστοποιήσιν ὅτι ἐκπληρῶ τὰ ἔργα τοῦ χριστιανοῦ. Τίς δὲ γνωρίζει ποῖα εἶναι ἡ σημασία τοῦ χριστιανισμοῦ; (θόρυβος). Δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἀπέτυχεν ἡ ὁρκομοσία. Καταλήγων ἐρχομαι, κύριοι, ἐπὶ τὸν ἐπικείμενον ὅρκον. Πρόκειται, κύριοι, νὰ ὁμώσω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα; Μάλιστα· ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα; Ὁχι, διότι ἡ μὲν πίστις εἶναι πρόοδος, ἡ δὲ ὑπακοὴ δεσμός, δουλεία, καὶ δουλεία εἰς πολιτειολογικοὺς σκαιοικισμοὺς ἀνευ ἐλπίδος ἀπελευθερώσεως. Δι' αὐτοὺς τοὺς λόγους ὑποβάλλω εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ σκέψιν, ἐὰν δύναται νὰ μοὶ ἐπιτρέψῃ νὰ μὴ ὀρκισθῶ.

Πολλοί. Πῶς εἶναι δυνατόν αὐτό;

Πρόεδρος. Βέβαια δὲν δύνασθε παρὰ νὰ ὀρκισθῆτε.

Δ. Ἐπειδὴ ἐγὼ ἔχω ἀποστολὴν καὶ θέλω νὰ ἐκπληρώσω τὴν ἐντολὴν τῶν ἐκλογέων μου, δὲν δύναμαι παρὰ νὰ ὀρκισθῶ, μετὰ τὸ σημειωθὲν προανακρούσμα τοῦ μέλλοντος.

(Προσελθόντος τοῦ ἱερέως ὀρκίζεται ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ὁ βουλευτὴς κ. Δουζίνας τὸν νεομεινόμενον ὀρκον·)

ΦΡΟΥ — ΦΡΟΥ

Ὁ κ. Ν. Ι. Δημαρᾶς, συστήσας ἄρτι γραφεῖον δικηγορικὸν μετὰ τοῦ κ. Δ. Παπαμιχαλοπούλου, εἶχεν ἀνάγκην νὰ τὴν μεγαλώσῃ ὥσῳ τὸ δυνατὸν περισσότερον τὴν βραχεῖαν ἀγόρευσιν—ἀν ἦτο ἀγόρευσις καὶ δὲν ἦτο ψέλλισμα—τοῦ συντρόφου τοῦ ἐν τῷ Πλημμελειοδικεῖῳ κατὰ τὴν δίκην Σιούμαν. Ἡμεῖς ὅμως δὲν εἰχομεν κανὲν συμφέρον νὰ τὴν μεγαλώσωμεν, διότι δὲν εἴμεθα σύντροφοι τοῦ συντρόφου του. Καὶ ἀφοῦ ἐδημοσιεύσαμεν σύνοψιν τῆς λαμπρᾶς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Μπουφίδη, ἡ ἀξίωσις τοῦ κ. Δημαρᾶ ὅπως μὴ καὶ λέξιν ἀποκόψωμεν ἐκ τῶν ψελλισμάτων τοῦ συντρόφου του, εἶναι πολὺ συντροφάτη ἀξίωσις. Ἀλλὰ καὶ τὴν φιλανθρωπικὴν αὐτὴν διαθέσιν νὰ εἰχομεν, δὲν θὰ ἡδυνάμεθα, διότι ὁ σύντροφός του δειλιῶν ὡς πρωτάρης δὲν ὠμίλει, ἀλλὰ ἐτραύλιζεν. Ἀνεγράψαμεν ὅμως τὸ πνεῦμα τῶν συλλαβισμάτων του καὶ μόνον ἡ σχολαστικὴ διάνοια τοῦ ἐπικριτοῦ μας ἡδύνατο νὰ εὕρῃ δηλητήριον εἰς τὰς λέξεις μας. «Ὅταν ὁ πατήρ του ἐπολιτογράφει τὸν Σιούμαν, αὐτὸς ἔγραφεν ἐκεῖνα» σημαίνει ὅτι αὐτὸς δὲν εἶχε δημοσιεύσει ἀκόμα τοὺς λιβελλοὺς τού· καὶ ὅτι ἐπὶ τὴν ἐποψιν αὐτὴν ἡ πολιτογράφησις ἦτο ἀθῶα, ὅσον δὲν ἦτο ἀθῶα ὑπὸ ἄλλας ἐπόψεις. Ἡμεῖς νὰ δηλητηριάσωμεν νέον ὡς τὸν σύντροφον τοῦ κ. Δημαρᾶ; Πρὸς τί; Διὰ νὰ στερηθῶμεν τῶν συγκινήσεων ἐκ τῶν μαθημάτων τοῦ Παρθασοῦ περὶ τῆς εἰς Βόλον καθόδου του;

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ.

Τὴν ἀπαλλαγὴν μας ἀπὸ τοῦ διπλοῦ γόνου τῆς Κύπρου καὶ τῆς Καλαμπάκας πρέπει νὰ μάθῃτε ὅλοι οἱ μεριμνῶντες περὶ τῆς ἱερότητος τῆς Βουλῆς ὅτι τὴν ὀφείλομεν εἰς μόνον τὸν κ. Δηλιγιάννην, ὀργισθέντα κατὰ τοὺς μὲν ἐξαντίον τῶν κουμουνδουρικῶν ὡς ψηφισάντων τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς τοῦ κ. Ζαίμη, θέλοντα κατὰ τοὺς ἄλλους νὰ φαίνεται ὑπέρμαχος τῆς νομιμότητος, τὴν ὁποῖαν ὅμως νομιμότητα εἶχε λησμονήσει καὶ κατὰ τὴν ἐκλογὴν Ἀδάμαντος καὶ κατὰ τὴν ἐκλογὴν Βάλτου.

Ἄλλ' ἀδιάφορον! Δὲν εἶναι πολὺ εὐάρεστον νὰ γνωρίζῃ τις τὰ κινοῦντα τὸν κ. Δηλιγιάννην ἐλατήρια. Ἡμεῖς λαμβάνομεν μόνον τὸ γεγονός ὅτι αὐτὸς διὰ τῶν ἐννέα ψήφων του ὑπεδοήθησε τὸν κ. Τρικούπη, ὅπως μὴ ἀναγκάζεται νὰ ὁμολογῇ συνάδελφον καὶ τὸν κ. Σιβιτανίδην. ἀκόμα, ἀφ' οὗ τόσοι τρικουπικοὶ ἐδελεάσθησαν ἀπὸ τὴν κακοήθειαν ἐνέργειαν τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, ταράξαντος καὶ θωπεύσαντος παντοιοτρόπως γῆν καὶ θάλασσαν ὅπως διὰ μιᾶς βουλευτικῆς ἑδρας, μεθ' ἧς κύριος οἶδε τί οἰκονομολογικοὺς συνδέσμους εἶχε συμπλέξει, σω-

θῇ ἐκ τοῦ οἰκονομικοῦ ναυαγίου ὅπου τὸν ὠθεῖ ἡ ἀτάσθαλος δημοσιογραφικὴ του πορεία.

Καὶ τώρα ἐνθυμούμεθα τὰς περιέργους πληροφορίας ἃς ἐλάβομεν περὶ τοῦ ἀγυρτικοῦ τρόπου δι' οὗ ὁ Σιβιτανίδης ἐξηπάτησε τοὺς ἀγαθοὺς κατοίκους τῆς Καλαμπάκας. Κυρίως ἐφρόντισε νὰ περνᾷ ἐκεῖ ὡς ἐκατομμυριοῦχος. Κατ' ὁρῶσε νὰ ἔχῃ τέσσαρας πέντε ὑπηρέτας, ἄλλους μὲ βελάδας, ἄλλους μὲ καταχρύσους φουστανελλάδες. Αὐτὸς δὲ ἐπρομηθεύθη περιέργον ἐπενδύτην, ἐφ' οὗ προσίραψεν μεγάλην κατάχρυσαν κομδίαν καὶ ἐπιβαίνων ἐνὸς κουπὲ ἔκαμνε τὸν γύρον διὰ τῆς πόλεως. Οἱ ὑπηρέται αὐτοῦ παρεμόνεον κατ' ἀποσπάσματα εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ εἶχον λάβει διαταγὰς ἅμα βλέπωσι τὸν Σιβιτανίδην διερχόμενον νὰ τὸν προσκυνῶσιν ἐδαφιαίως. Συγχρόνως ἔδωκεν ἐνταῦθα ἐντολὴν νὰ τοῦ στέλλουν συχνὰ πυκνὰ τηλεγραφήματα μὲ παραδόξους ὑπογραφὰς, διὰ νὰ φαίνεται ὅτι ἔχει σχέσεις μετὰ μεγάλων προσώπων. Ἐν γένει ἐπαίξε ρόλο τυχοδιώκτου τοῦ Πῶλ δὲ Κὼκ καὶ μόνῃ ἡ προστασία τοῦ κ. Μανδάλου ἐμπόδισεν ὥστε νὰ ἐξέλθῃ ὁ Σιβιτανίδης ἐκ τῆς Βουλῆς ἐν μέσῳ τῶν φαιδρῶν γελῶτων καὶ τῆς ἱλαρωτέρας περιφρονήσεως.

Εἰς τὴν προχθεσινὴν συνεδρίαν ἐλέχθη ἡ πρώτη βαρεῖα λέξις τῆς παρουσίας συνόδου, προκειμένου περὶ τῆς συζητήσεως τῆς ἐκλογῆς Κυνοῦρίας, ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Εὐρυτανίας κ. Βουλπιώτου, μνημονεύσαντος καὶ ἐνὸς ἄλλου προηγουμένου.

Ὁ κ. Σταίικος τὸν ἠρώτησε:

— Δὲν τρομάζετε νὰ παραβάτε τὴν Βουλὴν αὐτὴν μὲ ἐκείνην τοῦ 1874;

— Δὲν τὴν παραβάλλω μὲ τὴν τοῦ 1874, ἀλλὰ μὲ τὴν τοῦ 1875.

— Μὰ δὲν φοβεῖσθε νὰ κάμνετε τὴν παραβολὴν αὐτὴν, ἐπέμενε ἐρωτῶν ὁ κ. Σταίικος.

— Ὁχι, διότι εὕρισκω πολλὴν ὁμοιότητα μεταξὺ τῶν δύο.

Ἡ Βουλὴ τοῦ 1875 ἦτο ὡς γνωστὸν ἡ Βουλὴ τοῦ **Εἰδικοῦ Δικαστηρίου.**

Χαίρομεν πολὺ βλέποντες τοὺς πλείους τῶν βουλευτῶν τῶν νέων ἐπαρχιῶν ἀποτελοῦντας ἰδιαίτερον σύνδεσμον, περὶ τοὺς εἰκοσιπέντε περίπου, καὶ συνερχομένους τακτικῶς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ πρεσβυτέρου πάντοτε, ἄλλοτε μὲν τοῦ κ. Ἰσχομάχου, ἄλλοτε τοῦ κ. Καραϊσκάκη, καὶ ἄλλοτε ὑπὸ τὸν κ. Στεφανίδην. Συνέρχονται καθ' ἑβδομάδα, ἐνίοτε δις τῆς ἑβδομάδος καὶ συσκέπτονται περὶ τῶν ἰδιαίτερων πραγμάτων τῶν πατρίδων των, ἀκόμα καὶ τῆς ἐν τῇ Βουλῇ πολιτεύσεώς των· θὰ μὰς εἰπῶσιν: Διὰ τί αὐτὸς ὁ ἰδιαίτερος σύνδεσμος; Διὰ τί αὐτὸς ὁ ἰουδαϊσμός; Διὰ τί καὶ οἱ Πατρινοὶ δὲν ἀπαρτίζουν ἰδιάζοντα συνασπισμὸν καὶ οἱ Κερκυραῖοι καὶ οἱ Εὐρυτᾶνες; Ἐὰν ἡ εὐκοσμία τοῦ Κράτους ἦτο ἐξησφαλισμένη, ἡμεῖς πρῶτοι θὰ προεβάλλομεν τὰς ἐρωτήσεις αὐτάς· ἀλλ' ὑπὸ Κουμουνδούρον Κυβερνήτην καὶ ὑπὸ μέλλον ἀγνώστον, ἐν καταστάσει πραγμάτων καθ' ἣν τὸν κ. Χατζόπουλον καὶ τὸν κ. Λυμπεράκη ἀντικαθιστῶσιν οἱ κακοηθέστεροι καὶ ἀτιμώτεροι τῶν χωροφυλάκων, οἱ Θεσσαλοὶ πράττουσι καλῶς συνασπιζόμενοι, ἀποπειρώμενοι ν' ἀποτελέσωσι δύναμιν καὶ ἀναλαμβάνοντες τὴν προστασίαν τοῦ τόπου των.